

List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasni po
naročitoj tarifi.

GOD. VI
SIBENIK, 24 studenoga 1935

BROJ 47

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

PROSLAVI SVETE SMRTI

Ne živi čovjek, niti će ikada živjeti, koji ne bi imao u svom srcu posebno mjesto za neka oda-brana, draga bića. Sve ljudi ne ljubimo jednako. Neki su nam blizu keo srce u grudima, pa ih za-to ljubimo i skrenje, nježnije i žarče.

A narodi? Zar nemaju i oni svoje ljubimice? Odabranje junake koje u svim prigodama dižu na visoka koplja svoje odane, nepresušive ljubavi?

Naravni osjećaji koji se bude u srcu čovjeka pojedinca, poradaju se i u srcu čitava naroda. — I narodi imaju svoja draga bića, junake duha i tijela, koje slave, o kojima pričaju i govore čitava pokoljenja: pradjed djedu, a djed ocu, sinu i unuku.

Ni hrvatski narod nije bez svojih junaka. Ima ih većih i manjih, starijih i mlađih. No mislim da su najveći i najstariji ona dva sveta Brata, koji, jednom u davno vrijeme, ostavise svoj rodni grad Solun i uputile se put slaven-skim zemaljama, da ih ugriju suncem vjere i rasvijetle zrakama prosvjete. To su sveta braća Ćiril i Metod.

Sveta Braća su prvi slavenski apostoli. Oni našim slavenskim pradjedovima donje istinu Božeg Evangelijskog i knjige pisane na rodnom slovinu i jezikom starog slavenskog puka.

A kršćanska vjera i narodna prosvjeta: to su dvije dragocjeno-sti s kojima se ne može ništa mjeriti na ovom svijetu, jer one daju čovjeku čovječje dostojanstvo, o-plemenjuju mu: dušu i razum.

To je i uzrok da katolički slavenski narodi toliko štuju svetu Braću, i u svakoj prigodi pokazuju toplinu i jakost svoje ljubavi pre-ma njima.

Tako se godine 1885, uz veliko vjersko i narodno slavlje, proslavila 1000-godišnjica smrti sv. Metoda, 1919 god. 1050-godišnjica smrti sv. Ćirila, a 1926 proslavila se 1100 go-dišnjica njegova rođenja.

I evo nam ove godine opet jedne slave! Već šestog travnja na-vršilo se upravo 1050 godina da se sklopiše umorne Metodove oči, i njegova duša odlepriša k Bogu.

Zar će ova svjetla godišnjica ići mimo nas, bez spomena i sje-

Uz 100 godišnjicu hrvatske himne

Narodna slava u Šibeniku i sabirna akcija

HRVATI KREŠIMIROVOG GRADA!

Diljem hrvatskih krajeva re-daju se ove godine proslave za proslavama.

Posvuda gdje »žanju srpi, ma-su kose«, posvuda gdje »škriplju vozi i snaša prede« — bruji, zvuči, zveći, zvoniti naša narodna oblju-bljena pjesma, hrvatska himna:

»Lijepa naša domovina«

Zašto? Jer se baš ove godine navršava stota godišnjica, otkad ju je u našem prelijepom Hrvatskom Zagorju ispjевao pjesnik Antun Mihanović.

»Lijepa naša domovina«, to je himna koja je dizala i krijeplila srca hrvatskog naroda u svim trenucima potištenosti, tuđinske zlobe i borbe za svoju narodnu bit i opstanak. Ta naša himna mora nas dizati i krijepliti sada i u buduće. I ostaće uvijek li-jepa naša!

U hrvatskoj himni se slavi snaga naših ljudi i ljepota naše zemlje. U njoj je naš ponos i naša dika! — Zato je dostojno da stogodišnjicu njezinog postanka proslavimo i u našem hrvatskom gradu Šibeniku. I proslaviće je u nedjelju dne 24 ovog mjeseca.

Složno kao jedan dodite i prisustvujte ovoj proslavi, da na koncu iz punih grudiju zapjevamo:

»Lijepa naša domovino —

Mila si nam ti jedina!«

»Pozivlju se svi Hrvati iz gra-da i okolice da dodu na ovu pro-slavu u što većem broju, a Šiben-sko gradanstvo se umoljava da o-kuti svoje kuće zastavama«.

To je proglašenje odbora za proslavu 100-godišnjice hrvatske himne.

čanja? — Da se to ne dogodi, po-brinuše se naši biskupi. Ove nedje-lje će se, po svim katoličkim crkva-ma u našoj državi, čitati skupna biskupska poslapica, upravljenia vjernicima, prigodom 1050-godišnjice smrti sv. Metoda. U toj po-slaniči pozivaju se svi svećenici i vjernici da posvuda, u svakoj župi, što svećanije proslave jubilarnu godinu smrti sv. Metoda. Da svi nadu za to prilike i vremena, ova jubilarna proslava produžuje se i na 1936 godinu, sve do blagdana sv. braće Ćirila i Metoda.

Sveti Metod, doista, zaslužuje da ga slavi čitav naš hrvatski narod. Jer nam je on, sa svojim mla-dim bratom, donio ono što je kroz sve vjekove davao našem narodu snage da ne smalakše u borbi i o-

Prema pripremama biće to li-jepa i velika narodna slava. Sla-va koja počinje s Bogom! Ta u našoj divnoj katedrali, tom sto-ljetnom kamenitom propovijedni-ku o odanosti našeg naroda kato-ličkoj vjeri, biće sv. Misa i pje-sma zahvalnica.

K ovoj narodnoj proslavi pri-družuje se i akcija za pasivne kra-jeve. Odbor te akcije, koja stoji pod visokim pokroviteljstvom na-šeg preuzv. biskupa dra J. Milete, izdao je poseban pro-glas, u kojem se kaže:

»Zovu nas u pomoć!

Ko? Naša siromašna braća ko-ja ove zime neće imati u kući ni ruha ni kruha. Zove nas naš se-ljak i radnik! Jednoga uništi suša i nerodica, a drugoga besposlenost i slaba nadnica.

Zovu nas naši pasivni krajevi!

Zagreb, naša lijepa hrvatska metropola, prvi se odazvao tom glasu i pozvao sve Hrvate da, koliko koji može, posegne u džep ili žitnicu i pomogne brata iskrnjega.

U kolu ostalih hrvatskih gra-dova i sela mora se naći i naš Šibenik.

Znamo da je danas malo komu dobro, ali ipak niko se ne smije oglušiti vapaju tisuća naše braće, pred kojom je iskresila svoje zube avetna Glad.

Glavni dan sabirne akcije biće u ovu nedjelju, dne 24 studenoga. Toga dana će se prodavati prigod-ne značke s natpisom: »Hrvati Šibenika za pasivne krajeve«. A i čisti prihod od sveća-ne akademije, koja se uvečer održaje u »Katoličkom Domu«, ide u iste svrhe. (Program akademije je tiskan među gradskim vijestima)

Sabirna akcija će se produžiti i narednih dana.

U toj akciji nas mora voditi dvostruka ljubav: ljubav prema bratu bližnjemu i ljubav prema svom hrvatskom narodu!

Uvjereni smo da će se šiben-ski Hrvati i ovaj put odazvati gija-su svoje duše i glasu svoje krvi.

Još jednom: Prisustvujmo svi na ovim priredbama, dajmo, do-stojno i veličanstveno, oduška svo-jim narodnim osjećajima, i pomo-zimo gladnju i ozeblju braću.

Hoće li ko izostati?

— Neće!

PROGRAM

— U 7 sati ujutro budnica »Ši-benske Glazbe«. — U 8.30 formira-nje povorke na Pazaru, koja u 9 kreće Poljanom, mimo pošte, pre-ko obale u katedralu. — U 10 u katedrali tih sv. Misa i »Tebe Boga hvalimo«.

— Poslije sv. Mise javni na-rodni Zbor ispred »Hotela Krka«.

— U 2.30 popodne nogometna utakmica između »Osvita« i »Rad-nika« na osvitolovom igraštu.

— U 8 sati svečana akademija Križara u »Kat. Domu«. - Čisti pri-hod svih priredaba je namijenjen za pasivne krajeve.

PROMETNA SREDSTVA

Parobrodi će saobraćati na pruzi Pirovac — Murter — Betina — Tjesno — Šibenik.

Rogoznica — Primošten — Krapanj — Šibenik.

Skradin — Zaton — Šibenik.

Motorno lade saobraćati će:

Tribunj — Vodice — Šibenik.

Zlarin — Prvić Luka — Prvić Še-purine — Šibenik.

kršajima: — veliku i duboku, divnu i istinitu katoličku vjeru.

Čiril je pronašao stara i časna pismena koja zovemo glagolicom, a obadva Brata prevedoše svete i bogoslužne knjige s grčkoga na na-rodni staroslavenski jezik. To je bila ona zora prosvjete iz koje se radoao i porodio svijetli dan naše hrvatske kulture.

Pa to nije sve na što nas pot-sjeća 1050 godišnjica smrti sv. Me-toda. Ta godišnjica nam doziva u pamet i diva koji, klevetan, proga-njan i zatvaran po tamnicama, u-straje u borbi do konca. Ponosan i smion. Neustrašiv i nesloniv!

Njemački knezovi i svećenici nisu mogli gledati uspješni rad sv. Braće na temelju Evangelijskog, ali u narodnom duhu. Zato su ih tuži-

li Svetoj Stolici u Rimu i oklevetali ih kao širitelje krivovjerskog nau-ka. I kad je Sveti Stolica odobrila i pohvalila njihov rad, pokušaše za-dnje sredstvo: tamnicu! Ta znamo da je Metod čitave tri godine pro-čamio iza teških tamničkih vratiju.

Ali ništa ne pomaže! Ni tužbe, ni klevete. Ni progonstva, ni tam-nica! Metod je ostao pobjednik, našavši pomoći i zaštitu kod samog svetog Oca Pape.

Sveti Metod je bio apostol, prosvjetitelj i borac. Te tri kru-ne na njegovoj glavi neka podignu na noge sve hrvatske katolike, da mu pokažu, prigodom njegove spo-men godišnjice smrti, kako su još uvijek odani svojoj vjeri i svojim narodnim svetinjama.

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

XXIV nedjelja po Duhovima

EVANĐELJE SV. MATEJA 24, 15-35.

U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim: Kad ugledate grdobu opustošenja, o kojoj govori Daniel prorok, koja će biti u svetom mjestu: koji čita, neka razumije: tada koji budu u Judeji, neka bježe u gore: i koji na krovu, da ne silazi uzeti što iz kuće svoje: i koji budu u polju, da se ne vrati natrag, da uzme haljinu svoju. A jao trudnina, i koje doje, u one dane! Nego se molite Bogu, da bijeg vaš ne bude zimi ni u subotu. Jer će tada biti nevolja velika, kakve nije bilo od postanka svijeta do sad, niti će biti. I da se oni dani ne skrate, ne bi se nitko spasio: ali odabranih radi skratiti će se dani oni. Tada ako vam tako reče: Evo ovdje je Krist ili ondje: nemojte vjerovati. Jer će ustatiti lažni Kristi, i lažni proroci; i pokazat će znamenja velika i čudesna, tako da bi prevarili, ako bi bilo moguće, i odabranje. Eto sam vam kazao unaprijed. Ako vam dakle rekut: Evo ga u pustinji, nemojte izlaziti; evo ga u skrovištima, nemojte vjerovati. Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, tako će biti i dolazak Sina čovječanskoga. Gdje god bude strvina, onamo će se i orlovi kupiti. A odmah po nevolji onih dana suncice će pomrati, i mjesec neće dati svjetlosti svoje, i zvijezde će s neba pasti, i sile će se nebeske pokrenuti: i tada će se pokazati znak Sina čovječanskoga na nebu: i tada će proplakati sva plemena na zemlji: i vidjet će Sina čovječanskoga, gdje dolazi na oblacima nebeskim sa velikom silom i veličanstvom. I poslat će Andele svoje s trubljom, i glasom velikim: i sabrat će odabranje njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa. A od stabla smokve naučite priču: Kad se već njezine grane pomlade i protlistaju znajte, da je blizu ljetu: tako i vi, kad vidite sve ovo, znajte, da je blizu na vratima. Zaista vam kažem: da ovaj način neće proći, dok se sve ne zbude. Nebo će i zemlja proći, a riječ moje neće proći.

POUKA

Raznovrsnim i mnogobrojnim čudesima pokazao je Isus da je On gospodar prirode, da je njezin stvoritelj, da je Bog. I kao Bog sve zna, kod kod Njega nema prošlosti ni budućnosti; sve je sadašnjost.

On vidi pad i razorenje Jeruzalima, On gleda konac svijeta. To svoje viđenje iznaša apostolima, svojim učenicima i svim budućim sljedbenicima.

Crkva nam danas stavila pred oči evanđelje o propasti svijeta, jer je ovo zadnja nedjelja u crkvenoj godini. Hoće da nas sjeti, da sve svršava, a samo riječ Gospodnja ostaje uvijek.

Ta riječ nas opominje i upozorava, da će ustatiti mnogi krivi proroci, moderni novi Kristi, koji će nastojati da zavedu čovječan-

stvo, i same izabrane, kad bi to bilo moguće.

Tih krivih proroka imamo uviđek, osobito danas.

Jedni su obučeni u odjeći nacionalizma te hoće da šire neku »narodnu vjeru«. I s tom »narodnom vjerom« misle podignuti narodnu svijest! Duša naroda je po svojoj naravi kršćanska, i zato svaki koji hoće da naš narod liši kršćanstva, katolicizma, jest neprijatelj narodni! Katolicizam je s našim hrvatskim narodom usko spojen. On mu je davao postreka u borbi i podigao ga na stepen kulturnog naroda.

Drugi su obučeni u fino odijelo jednakosti i slobode, te nam donose komunističku vjeru, vjeru u zemaljske dobrine. Oni propovijedaju: nema Boga ni duše, ovaj svijet je sve! I zavadaju mnoge, jer njihove su fraze lijepe i čarobne. Ali to su samo utvare; život nas sasma drukčije uči. Jer, evo, već toliko godina vlada komunizam u Rusiji, pa ne vidimo jednakosti ni pravde. I kod njih komunistički književnik Gorki živi kao najveći brožnjak: ima vilu kakvu nema skoro nitko na svijetu; a radnik živi o kukavnoj placi.

Krist nam je dao najbolji socijalni nauk, i kad taj nauk bude osvojio um i srca ljudi, zavladaće

Na braniku

Školstvo i katolicizam

XI. opći crkveni sabor u Rimu g. 1179. pod pretdsjedanjem pape Aleksandra III., zaključuje slijedeće: »Budući da se Crkva ima brinuti kao za tjelesne tako i za duhovne potrebe, poput dobre majke svoje siromašne djece, to treba da se kod svake zborne crkve postavi učitelj... koji će podučavati besplatno klerike i siromašne učenike; tako bi se dala prigoda siromasima, koji ne mogu računati na roditeljsku pomoć, da uče i napreduju.«

Isto tako papa Inocent III. nareduje: »Izobrazba ima da bude za sve.«

Benedikt XIII. piše, da je neznanje uzrok svemu zlu kod onih koji žive od rada vlastitih ruku, zagovarači i preporučujući svoje kleru, da podučuju neuke.

Orleanski biskup Teodulf u 9. st. piše, neka svećenstvo po selima i tržištima drži školu.

Ovako se zauzimljie katolička Crkva za podizanje izobrazbe kod širokih slojeva. — Nije tako zagovarao zastavonosna slobodoumlja i bezboštva mason Voltaire, kada je napisao u svome listu 19. ožujka 1766. ove sramotne riječi: »Treba pukom vladati, ali ga ne treba po-

dučiti!« Ovako za njim i danas šapću slobodoumlni demagozi i »prijetelji maloga puka«, a sve u ime neke »slobode«, koja je u stvari ropstvo duha.

Katolička Crkva, naprotiv, zastupa načelo: *izobrazba* zaslađuje. Tako sv. Jerolim Emilijanski g. 1532. osniva kongregaciju od Somaske, koja je utemeljila bezbroj ubožnica i raznih škola. Barabite su mu poslužili kao uzor. Sv. Filip Neri, taj nenadkriljivi prijatelj omladine, osniva g. 1548. red Oratorijanaca, a sv. Filip od Kalasance osniva g. 1597. red Piarista. Svrha je tih redova: odgoj omladine.

Poznata su nam i školska braća sv. Ivana de la Salle. Imamo i brojnih redova za odgoj ženske omladine: Uršulinke, školske sestre, ancile... U zadnje doba imaju mnogo zasluga za odgoj zapuštenih omladina salezijanci i njihov sveti utemeljitelj Don Bosko.

Ponos pojedinih naroda jesu i njihove visoke škole — sveučilišta. Katolička Crkva je utemeljila do 40 raznih sveučilišta po evropskim zemljama od g. 1300 do 1476. I danas Crkva posvećuje veliku brigu svojim univerzama u Miljanu, Ri-

i prezreti ženu i boli od svijeta.«

Tako pjesnik očekiva vječnost s glavom naslonjenom o mirisnu brazdju hrvatskog seljaka. — I baš tu osjećate svu ljepotu jednostavnosti i skromnosti kršćanske duše.

Priča nam još kako su »Kukuruzi noćas pustili brađe.«

»Jedna sijeda brada medu njima, nasmijana, zaviruje u klipove. I pjesnik se približi toj sijedo brađi seljaka starca Serapiona, te sluša njegovu najsvremeniju pouku: riječi milosrđa i ljubavi. — On sa starcem Serapionom, polegnut na mirisnom sijenu, osluškuje disanje zemlje i bilja. Sluša i priopovjedanje starčeva, koji, sa zanosom u oku, priča o svome polju i svom jedinom bogatstvu: jedroj pšenici.

Skupa posmatraju talasanje žitnog valovlja i starac Serapion mu priča, što mu je žito šaptalo:

»Zemlja daje izdašnost svojih majčinskih njedara. Zemlja daje svoje grudi, da ih mrve, paraju, za kruh čovjeka. Za čovjeka! Da živi!... — Većeras mi je došao čovjek, koji već tri dana nije okusio hljeba. — A talasa se beskrajno more žita. Gazde njime hrane konje, jer je žitu pala cijena.«

»I što ste uradili vi, koji ste tako siromašni?«

»Dao sam mu svoju večeru!«

mu, Tokiju, Parizu i u mnogim drugim gradovima svijeta. Pa naše zagrebačko sveučilište djeluje katoličkog biskupa Strossmayera!

U našoj domovini vjerske škole s pravom javnosti nose barjak u uspjehu. Tako u Travniku, Višokom, Št. Vidu, nadbiskupi u Zagrebu i drugdje. A samo zato jer su u rukama odličnih crkvenih pregalaca znanosti i umjetnosti!

Kad bi sve ove velike zasluge katoličke Crkve za školstvo i na uku uvažila i naša dalmatinska inteligencija, koja se u velikom broju odgojila po našim sjemeništima bogoslovijama, ne bi nikada mogli smjeli napadati svoju dobrotvorku — katoličku Crkvu i njezine ustanove. Ali malo je među ljudima zahvalnosti!

Katoličke pobjede

UTJEHA I PRAVDA

Mi smo toliko puta već čuli govoriti o djelovanju Milosti. To plina Božje ljubavi zna ogrijati ledena srca, koja su više puta prekrivena gustim bodljkama zlobe i očaja.

Neizrecive su boli koje ubode otrovnice zadaje svojoj žrtvi. Čovjek je željan utjehe, traži je ali nema ko da mu je dade.

I mi bismo zdvajali od očaja, kad duša, koja je izgubila Boga, nije mogla naći.

Ne, Ljubav je našla načina da se nađe Onoga koga smo izgubili da se povratimo k Onomu kog smo ostavili.

Ispovijed! — to je sakramenat utjehe. Ne koristi pojedincu nego i zajednici.

Nedavno je u Prihramu jedna katolička svećenik predao sud 35.000 čeških kruna koju je dala osoba koju, radi ispunjene tako, ne može imenovati.

Kraljivac je tišila mora nimirne savjesti. U ispunjedi se smrrio. Sebe utješio i nepravog drugom učinjenu, popravio.

UVIJEK NAPRIJED!

Što je Isus rekao za svoju Crkvu? — Da je vrata paklena ne nadjačati. — S kime ju je poredio — S goruščim zrnom, najmanjom od svakoga sjemena. Poredio ju je s kvacem što ga žena stavi mjeru tijesta.

Sve te slike gledamo u razvodu Crkve. — Eno oko 1750. g. je bilo nekako 100 milijuna katolika. g. 1830 ih je 150 milijuna, g. 1870 već 200 milijuna, 33 godine kasnije ih je bilo 300 milijuna, a danas se broj katoličkih vjernika bliža velikom broju od 400 milijuna. A znajmo da to nije nego tek petin ljudi. — Koliko još imamo raditi

Nije li ovim snažno, u biti, zahvatilo život našeg seljaka, ne uči blicavajući na svakom koraku strast i pohotu kao Vilibić, ne nego glašajući, kao D. Andelinović, ne govoriti o pohotu zemlji, niti ga karičajući kao marksistički »Zemlja i boljševički simpatizeri. Iracijom pjesničke, njima bliske duše razotkriva priprost i plemenitu dušu selja.

A sve je to, u stihu i pjesničkoj prozi, izrečeno neposredno, kako je provrelo iz duše i uokvirilo se u lijepo skladne riječi.

Jezik mu je sočan, bogat i pušlasti, kao da se otkida s ustiju na šeg hrvatskog seljaka kad priopovjeda o svojoj njivi i o svojem polju.

To je prava umjetnost. Lirika. Iskrena i topla kao raskucane srce. Zanosi i osvaja. Vodi u sklad i ljepotu kršćanske duše. To svih priznaju, pa je i jedan marksist u »Hrvatskoj Reviji« pisao pohvalno o njegovoj lirici, kao i čitava hrvatska kritika na čelu s svojim najboljim kritikom Dr. L. Marakovćem. »Matica Hrvatska« je uvrstila jednu pjesmu J. Kornera u antologiju savremene hrvatske lirike, objavljene na njemackom jeziku.

Zvonimir Mali

Podlistok

Pjesnik KRŠĆANSKE DUJE

— Natražni u svojim nazorima, a zastarjeli i preživjeli svojim načinom i formom! — Tako nam predbacuju i grlato razglasuju to na sve strane kulturno napredni, socijalno osjećajni i internacionalno raspoloženi »intelektualni proletari.«

Katolicizam: zapovijedi milosrđa i ljubavi, duha i vječnosti — sve je to za njih nesavremeno. Željezni obrub često sapinje čovječanstvo! Sve je sitno, prazno, izživjelo — bezvrijedno. Osobito, ako je to s naše krvave hrvatske grude ili iz seljačke katoličke duše.

— Ali nije tako! Nemojte se uplašiti tih uzobještenih kreketa-vih žaba, koje ne mogu skoknuti dalje od boljševističke bare. Mi smo napredniji i kulturniji od njih! — O tome svjedoče i dvije najnovije zbirke pjesama g. Jeronima

*) Jerolim Korner: »Ljubav neba« — Zagreb 1935. J. Korner: »Ljeto i Vječnost« — Zagreb 1935. — Posljednja knjiga dobiva se, uz cijenu od 8 dinara, u trafici »Caritas« — Šibenik.

Kornera * Mladi pjesnik je prepun vedrih osjećaja i pjesničkih zanosa. Zanosi vam dušu jednostavnosti smirenog života u seljakovoj kolibi, nemiru lutanja u zvjezdanim noćima i žarom svetackih bđidjena u tišini malene sobe.

Dije i ogradije oazu mira u svom srcu dok oko njega sve buči od gradske vreve. I u tom sjenovitom zatišju nad jezerom čistog srca osvijetlit će vas sjaj i draž onoga o čemu može da govori samo Bog-čovjek, svetac i pjesnik.

— Duša, dok čitate njegove pjesme, postaje malena, smirena i zadovoljna kao golub na grani lepezaste paome, dok ga zaliva svom milinom ono nasmijano južnjačko sunce. Osjećat ćeće kao da vam neko otvara nebeske prozore i vi nazrijevate blaženstvo vječnosti...

Zivot je pjesniku samo čekanje prekogorbnog života. Zato i pjeva: »Kiša je svilena odjeća što šušti i obavija nježno žita i granje. Kako je teško dok napolju pljušti imati samo — čekanje.«

Pa onda opet: »Putovati, putovati prema dalekim granicama — Putovati, putovati u plave daljine,

Po državi

Presuda u aferi »Našička d.« Dne 18 XI. proglašena je u Osijeku osuda u procesu poznate Našičke afere. Taj proces je trajao 6 mjeseci. Ukupno je bilo 107 optuženih, od kojih je, u međuvremenu, jedan umro a jedan poludio. Od optuženih je osudeno 48, ostali su riješeni. Aleksandar Sohr je osudjen na 8 godina robije, Adolf Schlesinger 7 godina, dr. Nikola Nikić 4, dr. Filip Schlesinger 2 godine i 6 mjeseci, dr. Zvonimir Bratanić 2 godine, dr. Svetozar Grgin jednu i po godinu strogog zatvora, i t. d.

Skupština opozicije u Sinju, 17 ov. mj. održan je u Sinju velik zbor bivše HSS U ime dra Mačeka je progovorio dr Juraj Šutej, koji je rekao: »Vidjeli smo da nema te sile koja može hrvatski narod za jedan čas da zavede. Hrvatski seljak je progledao na svoje oči. Vjerujte da pred očima dra Mačeka stoji samo slobodan hrvatski seljački narod. Samo jedna je politika moguća, a to je seljačka politika. Vi ovako zbijeni i ponosni morate da nastupate i u budućem. Narod je najveća snaga!«

Slavni Hrvat. To je Blaženi Nikola Tavelić, Sibenčanin, mučenik jeruzalemski. Hrvatski narod podiže će tom svom velikom sinu lijepi oltar u jednoj slavenskoj crkvi u Jeruzalemu.

Pohvani razbojnici. Zandarmerija je u Križevcima pohvatila, uz pomoć agenta zagrebačke policije, razbojničku bandu koja je u križevačkom kotaru počinila veliki broj pljačka i provala.

Poraz komunista. Prošlih dana su bile u Zagrebu održane redovite godišnje skupštine udruženja zagrebačkih studenata agronomije i slavistike. Marksisti su, tom prigodom, pokušali izabrati u odbor i svoje ljude, ali su ih pobijedili svjesni hrvatski studenti velikom većinom glasova.

Zbor u Petrogradu. Na zboru udružene Opozicije u Petrogradu, dne 10 XI., govorio je i Milan Pribičević, koji je rekao i ovo: »Hrvati imaju potpuno pravo na osiguranje svoje nacionalne individualnosti i kulture u okviru jedne autonomije u granicama Jugoslavije. Važno je da je srpski dio udružene opozicije to shvatio i pristupio zajednički sa Hrvatima da rješava hrvatsko pitanje... Hrvati su dali u ovaj borbi ogromnu svoju nagu, a daće je i u drugoj borbi u većoj mjeri.«

Izbori u Narodnoj skupštini. Dne 13 studenoga bio je obavljen izbor stalnih skupštinskih odbora. Za svaki odbor podnesene su dvije liste, jedna kluba JRZ, a druga opozicionih klubova. Navečer u kavani »Astronomija« bila zajednička večera članova kluba JRZ i vladine većine. Na toj večeri se slavila vladina pobjeda u Narodnoj skupštini.

Berba u splitskom kotaru. Rod grožda u splitskom sredu bio je ove godine veći od prošlogodišnjeg za 25 posta. Računa se da ovogodišnji prinos vina iznosi oko 130.000 hektolitara. Vrsta ovogodišnjeg vina je osrednja; po centru alkohola je nešto lakše od prošlogodišnjeg. — Trgovina vinom je veoma slaba. Cijena vinu u okolici Splita kreće se od 120 do 130 dinara po hektolitru.

Raspštanje četničkih udruženja. Sresko načelnstvo u Slavonskom Brodu raspustilo je sve pododobne četničke udruženja na teritoriju brodskog kotara.

Proslava hrvatske himne. Po svim hrvatskim krajevima priređuju se velike i veličanstvene proslave stogodišnjice hrvatske himne. Tako u Sarajevu, Dubrovniku, Varaždinu, Bos. Brodu, Slav. Požegi, Petriji Cabru, Drnišu. Za tu ljestvu proslavu spremaju se i drugi naši gradovi i sela.

Zagrebačka općina za gladne. Financijski odbor zagrebačke općine zaključio je da potpomože akciju odbora za pasivne krajeve sa milijun dinara. — Slijedimo!

Rad »Hrvatske žene». Društvo »Hrvatska Žena« sakupilo je za naše postrade krajeve, prigodom Dušnog Dana, otukom kartona s natpisom »Na čast mrtvima — za pomoć gladnima«, 50.106 din.

Olkšanje za plaćanje poreza. Ministarstvo finacija donijelo je odluku s kojom se olakšava plaćanje poreza za stare poreske dugove do godine 1932. Otplata toga duga predviđena je u razmaku od 12 godina. — Opširnije ćemo o tome pisati u slijedećem broju.

Vrijednost novca. Zadnjih dana je vrijednost stranog novca ova: Engleska funta 216 dinara, američki dolar 43 din., njemačka marka 17.70, austrijski šiling 8.50, belgijska belga 7.40, talijanska lira 3.55, francuski franak 2.80 dinara.

Napadaj „Narodne Tribune“ na naše biskupe

Snošljivost i pristojnost!

Možda neki i neznašu što to znači biti snošljiv i pristojan. Što ćemo, svakom to nije dano.

Ali što čovjek ne zna, može se s vremenom naučiti. Ja sam, na primjer, dosad pojmovao riječi: snošljivost i pristojnost — potpuno drukčije nego neki ljudi koji znaju svoje nazore izražavati »u skadnoj formi i načinu, koji se dolikuje kulturnoj sredini...«

Mjesna »Narodna Tribuna« je u broju od 16 studenoga o. g. progovorila o svojoj ideologiji. I, treba priznati, tu svoju ideologiju je izrazila klasički jezgrovito. Kaže: »Hoćemo građansku snošljivost i pristojnost!...«

Pod vidom te njezine ideologije osvrnuću se na članak koji je tiskan na uvodnom mjestu u jednom od zadnjih njezinih brojeva.

Članak ima naslov: »Iz posljednjih političkih govora«, s podnaslovom »Država Srba Hrvata i Slovenaca«. U njemu nalazimo i riječi: »Na zboru udružene opozicije u Šapcu, g. Ljuba Davidović rekao je: »Mi hoćemo državu, koja će biti uređena u punoj slozi i saglasnoj volji i želji Srba, Hrvata i Slovenaca. Mi pored tako uređene države, države Srba, Hrvata i Slovenaca, hoćemo da tu državu uredimo i po želji pojedinih pokrajina, po želji pojedinih vera«.

To je sve rekao g. Ljuba Davidović, a neki g. J. K. popraćuje, u pristojnoj i snošljivoj »Narodnoj Tribune«, te riječi g. Davidovića ovako: »Dobri g. Davidović... vraća se na naziv države »Srba, Hrvata i Slovenaca«, ko-

ju hoće da uredi ne samo po želji pojedinih pokrajina, nego i po želji pojedinih vjera. Kad bi tako na prudovoljio željama većine poglavnica rimo-katoličke crkve, zavladala bi sigurno medu jugoslavenskim narodom evandeoska ljubav i uzorna sloga...«

Dakle tu se ironički, uz pritjeni rug, govori o tome, kako bi u našoj državi »zavladala evandeoska ljubav i uzorna sloga«, kad bi se udovoljilo željama naših katoličkih biskupa. Drugim riječima: Većina katoličkih biskupa sije medu narod mržnju i razdor. Oni su neprijatelji države!

Je li to, gospodo »Tribuno«, u duhu tvoje ideologije? U duhu »građanske snošljivosti i pristojnosti?«

Hrvatski narod zna što žele njegovi biskupi. Zato ih toliko časti i ljubi!

Hrvatski biskupi traže da se njihovom narodu dade građanska sloboda, prava i jednakost! Paravno, kad se sve to postigne, onda mnogim neće biti tako dobro kao što je danas. Zato ih baš oni, kojima je danas dobro na račun nepravde i nejednakosti mrze — i onda trube da biskupi siju mržnju i razdor.

Borba za narodna prava nadahnjuje ljubav, a ne mržnja!

»Narodna Tribuna« je u svom 296 broju zapitala naš list: »Zna li — što u pristojnom društvu znači riječ: bezobraznost? Mi to znamo. Ali da to već prije nismo znali, doznali bismo sada! — ev

Socijalno zrnie

Komunistička jednakost

Više nema carske Rusije. Sada postoji samo Savez Sovjetskih Republika. Ali u tom Sovjetskom Savezu žive i članovi manjinskih naroda koji neće da se sliju u bezličnu sovjetsku masu, jer im to ne dopuštaju narodni osjećaji.

Ali dal Sovjeti, koji ne prestanju viču i o jednakosti i ravno-pravnosti svih naroda i svih pojedinaca, progone i ugnjetavaju sve male narode koji se nalaze pod njihovom vlašću.

To ugnjetavanje malih naroda u komunističkoj Rusiji postalo je tako okrutno i grozno, da su njihovi pretstavnici morali poslati Društvo Naroda jednu pretstavku o svom nepodnošljivom trpljenju. U toj petstavci su prikazani mnogi stvarni primjeri kako ih »slobodna braća Sovjeti slobodno muče i zatiru.

Ne dokazuje li to, kako komunisti lažu, kad se isprisavaju kao braniči slobode i ravno-pravnosti?

Ljubav na djelu

Pariz je velegrad. Kolikogod u njemu ima raskoši, ljepote i bljeska — toliko ima bijede, rugobe i tame.

Osobito se ta bijeda i zapuštenost zapaža u pariškom predgradu, gdje većinom stanuju beskućnici, radnici i ostali siromašni slojevi.

I baš na to zapušteno predgrađe ogromnog Pariza bacio je svoje apostolsko oko pariški nadbiskup-kardinal Verdier. Tamo šalje svoje najidealnije svećenike da žive životom siromaha i da svojim djelima, više nego riječju, propovijedaju Raspotoga. Tako svaki dan niču nove crkve, koje grade sami radnici, i razne karitativne ustanove.

Nedavno je u pariškom predgragu otvoreni i novi samostan »Sestara-Pomoćnica dobrotvornosti«. Glavna je svrha tih sestara: djelotvorna ljubav prema sirotinji. Radi te ljubavi moraju potpuno zaboraviti na sebe!

Starješica novoootvorenog samostana je kćerka proslavljenog francuskog učenjaka Henrika Joli.

ju hoće da uredi ne samo po želji pojedinih pokrajina, nego i po želji pojedinih vjera. Kad bi tako na prudovoljio željama većine poglavnica rimo-katoličke crkve, zavladala bi sigurno medu jugoslavenskim narodom evandeoska ljubav i uzorna sloga...«

Dakle tu se ironički, uz pritjeni rug, govori o tome, kako bi u našoj državi »zavladala evandeoska ljubav i uzorna sloga«, kad bi se udovoljilo željama naših katoličkih biskupa. Drugim riječima: Većina katoličkih biskupa sije medu narod mržnju i razdor. Oni su neprijatelji države!

Je li to, gospodo »Tribuno«, u duhu tvoje ideologije? U duhu »građanske snošljivosti i pristojnosti?«

Hrvatski narod zna što žele njegovi biskupi. Zato ih toliko časti i ljubi!

Hrvatski biskupi traže da se njihovom narodu dade građanska sloboda, prava i jednakost! Paravno, kad se sve to postigne, onda mnogim neće biti tako dobro kao što je danas. Zato ih baš oni, kojima je danas dobro na račun nepravde i nejednakosti mrze — i onda trube da biskupi siju mržnju i razdor.

Borbu za narodna prava nadahnjuje ljubav, a ne mržnja!

»Narodna Tribuna« je u svom 296 broju zapitala naš list: »Zna li — što u pristojnom društvu znači riječ: bezobraznost? Mi to znamo. Ali da to već prije nismo znali, doznali bismo sada!

— ev

Koliko su Sovjeti dosljedni

Kad su ruski revolucioneri umorili cara i njegovu obitelj, kad su, nakon krvoljnog proljevanja krv, krivih i nedužnih, razvili crvenu republikansku zastavu, zabilješile sve zakone carske Rusije, i odušiše na njezinom garištu stvoriti novi svijet.

Tako su boljševici ukinuli sve činove u vojski i sve kategorije medu činovnicima. Naravno: to je bilo uime potpune jednakosti!

Pa? Zar su ostali dosljedni toj svojoj sanjarskoj misli? — Uvidješ da se glamov ne može kroz zid, te ponovo rasporediše vojsku po činovima i činovnike po kategorijama. Slično kao što je nekada bilo u carskoj Rusiji!

Budimo uvjereni, da će ih život još koječemu naučiti.

Poštenje Abesinaca

Evropski su kulturni. Bar tako mislimo i tvrdimo. No u toj našoj kulturnoj Evropi dogadaju se stvari koje ni mnogi divljaci ne čine.

O Abesiniji se piše kao o zastaloj, neprosvjetljenoj i ropskoj zemlji. Pa nije sve tako kako se piše. To se može vidjeti i iz ova dva primjera.

Naš seljak je upropasen ponajviše od kamatinjaka. Znade se dogoditi da koji gulikoža traži od svog dužnika do 30 posto kamata. Pa i više! — Abesinci, međutim, redovito posuduju novac bez ikakva dobitka. Zadovoljni su kad im se povrati sama glavnica.

— Naši suci bi vam znali pričati o mnogim dugotrajnim raspravama radi prevara u trgovačkim poslovima, neizvršenog obećanja i krovotvorenih listina.

Abesinac je u tom pošteniji. On u svojim poslovnim ugovorima ne pozna potvrdu ni namirnica. Sve poslove i trgovačke ugovore zapečaćaju udaranjem ruke o ruku.

Dakle nije ni gavran tako crn kako se misli.

Šajite preplatu!

Po svijetu

Egipat se buni. U Egiptu se i previše osjeća vlast engleskog carstva. Egipćani s tom vlašću nisu zadovoljni, i zato po svim gradovima priređuju nerede i bučne demonstracije. Englesku te pobune zabilježuju, osobito sada, kada se bori za nezavisnost Abesinije proti Italiji.

Italija se prijeti. Talijanske novine »Giornale d' Italia« nagovještaju da će Italija zabraniti sav uvoz iz država koje budi pristale na sankcije proti njoj.

Engleski izbori. U Engleskoj su ovih dana provedeni izbori. Od 31 milijun pravnih glasača glasovalo je 21 milijun. To znači da 10 milijuna nije uopće glasovala. Na izborima je vlada dobila većinu. Od 597 mandata vlada je dobila 420, a opozicija 177.

Početak velikog procesa. U Aixu en Provence započeo je 18 XI. proces proti: Pospisu, Kralju i Rajcu, koji su optuženi radi učesništva u umorstvu Blago p. Kralja Aleksandra. Iz tamnice u sudske dvoranu dopratilo ih je 7 žandara. — Francuski listovi posvećuju duge članke procesu, stavu suda, marsallskoj tragediji i organizaciji ustaša. — Za taj su proces predložena i dva tumača za naš jezik: naš državljanin student Milutinović i jedan francuski oficir. Sva tri optuženika odbila su da im bude tumač Milutinović, a izjavili se za francuskog oficira.

Borbe u Abesiniji. U vrhovnom zapovjedništvu talijanske vojske u Eritreji izvršena je izmjena. Na mjesto generala De Bono imenovan je maršal Badoglio, šef talijanskog generalnog štaba. — Na fronti nema znatnijih promjena, iako je bilo nekoliko krvavih okršaja. Abesinci sada pružaju mnogo jači otpor. Računa se da bi ovoga tjedna moglo doći do bitke kod Džidžige.

Novi rat. Odnošaji između Kine i Japana se sve više zaostravaju, pa se već počelo govoriti o ratu između tih dviju država.

Poruke Uprave

MOLIMO PRETPLATU. U današnjem broju našeg lista prilažemo svoju čekovnu uplatnicu svim onim preplatnicima, koji jo šnijesu izvršili svoju dužnost i podmirili pretplatu, iako se ova godina već primiče kraju. Ovoga puta nijesmo priložili svoje čekovne uplatnice onim preplatnicima, kojima smo je već priložili u 45 broju. I jedne i druge toplo molimo, da nam čim prije dostave zaostalu pretplatu za ovu i, eventualno, prošle godine.

Svjetli primjeri. Vlč. don Ivo Silvestrić, župnik-dekan Silbe piše nam: »Budući da je narod u Silbi jako zadovoljan sa načinom pisanja u našem »Katoličku«, interesira se za svaki njegov broj i na jagmu se proda svih 50 komada. Uveo sam taj običaj, da jedna ndječak pred crkvom u nedjelju podijeli list njegove redovitim preplatnicima, a onda svima onima, koji ga žele kupiti. Svaki mora odmah da plati 50 para. Na taj način utjeram čitav novac, i čim sakupim 100 dinara, otpremam u Šibenik. Ako ne nastupi štograd neželenjeno, ja ću i kroz 1936 primaći 50 primjeraka, a možda i više, i redovito ih plaćat.«

Vlč. Ignacij Obrstar, župnik Turke (Gorski Kotar) piše: »Šaljem pretplatu za 1935. Dopada mi se muževan nastup lista. Šaljem Din 10 u njegov fond za širenje. Kad budem moguć, poslaću i više. Pozdrav i blagoslov od Boga! — Ugleđali se u njih i drugi!

Sve naše povjerenike molimo, da nam hitno jave, koliko će primjeraka primati u novoj godini 1936. i za njih odgovarati. Zauzmite se, braćo, i po mogućnosti povisite broj! Rad za dobru štampu rad je za Božju stvar! O vama ovisi, hoće li list izlaziti i u godini 1936!

PODMIRITE DUGOVE! Sve naše povjerenike ujedno molimo, da nam čim prije podmire svoje dugove, jer i mi moramo podmiriti Tiskaru. Najbolje bi bilo, kad bi svi naši povjerenici isplatili list do konca 1935. Braćo i prijatelji, tko brzo daje, dvostruko daje!

Dobre knjige

Sveta Misa. Cetvrti izdanje priredio sveuč. prof. dr Dragutin Kniewald. Knjige katoličkog života, Zagreb 1935. — Cijena Din 3. — (Od 50 primjeraka dalje po Din 2.50).

Novo izdanje potpuno je nepromijenjeno treće izdanje i udešeno prema tome za zajedničku recitaciju kod tih sv. mise, za pjevanje pjevane sv. mise, za recitaciju ili pjevanje jutarnje i večernje molitve. Imade i vrlo praktičnu ispunjavaju i pričenu pobožnost. Osim toga ovaj priručnik može služiti i ministramima za odgovore i služenje kod sv. mise.

Jeronimska izvanredna izdanja članskih knjiga za godinu 1936. Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima u Zagrebu uz svoja redovita izdanja (5 knjiga za 20 din.) izdalo je i četiri knjige izvanrednih izdanja (i to za 20 din.).

Izvanredna izdanja ove su godine posvećena Bogu i Hrvatima. To su ove knjige: »Hrvatska Povijest« I. franjevca Dr Otona Kneževića. — »Kraljica Hrvata«, zbirka pjesama dra Velimira Deželića, st. — »Bođ medu nama«, knjiga je o presv. Oltarskom Sakramantu od fra Ignacija Radića. — »Crkva i država« od dr. A. Juretića. — Ko uzeće ljetosnje knjige, dobiva uz pogodovnu cijenu od po 10. — dinara nove molitvenike »Svagdanji poklon Presv. Olt. Sakramantu« (priredio Msgr. dr Ferdo Rožić) i »Božji sijač« (izvorni hrvatski molitvenik dr D. Hrena i prof. P. Grgeća). — Tko nije član plaća za knjige dvostruko. Adresa: Društvo sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Akademija »Regina Apostolorum« u Sarajevu otstampat će još u ovoj godini i tokom mjeseca siječnja 1936. počet će opremati čuveni roman Lewisa, Wallace-a »Ben Hur« u prijevodu preuzvišenog gospodina nadbiskupa Dr. Ivana Šarića, sa krasnim ilustracijama akademskog slikara A. C. Baworowskija. — Čitava djelo u mokom povezu, ako se odmah predbilježi t. j. do polovice prosinca stoji 60 dinara, a knjižarska cijena iznosiće mu 80 dinara. Sa prijavom na predbilježbu ima se poslati cijeli iznos od 60 dinara. — Novac se šalje na: Akademiju »Reginu Apostolorum« u Sarajevu, Koroševa ulica 15.

Kalendar

Studen

N.	24	24 Ned. po Duhi. - Sv. Ivan od Kriza
P.	25	Sv. Katarina
U.	26	Sv. Ivan Berthmans
S.	27	Sv. Virgilije, biskup
Č.	28	Sv. Sosten
P.	29	Sv. Sajurnin
S.	30	Sv. Andrija, apostol

Sv. Andrija, apostol

Rodio se u Betsaidi na brijegu Genezaretskog jezera u Galileji. Otac mu se zvao Jona. — a brat mu je bio sv. Petar apostol. Oba brata bili su ribari i živjeli u Kafarnaumu — gradu u koji se Isus često svraćao i stanovao.

Prvi susretaj sv. Andrije sa Ivanom riše nam upravo dramatski sv. Ivan apostol u prvim stranicama svog evanđelja.

Sv. Andrija bio je učenik sv. Ivana Krstitelja. Jednog dana ugledavši sv. Ivan Krst. Isusa reč: »Gle, jaganjac Božji!« Kad je čuo Andrija ove riječi, pode za Isusom zajedno sa sv. Ivanom apostolom. Isus obazrevši se i ugledavši gdje idu za njim, reče im: »Šta čete?« — Oni mu odgovorili: »Učitelju gdje stanuješ?« Isus im odgovori: »Dobite i vidite!« — Nakon ovih riječi podože za Isusom u njegov vlast, i ostali su kod Njega cijeli

dan.

Nešto kasnije doveo je Andrija k Isusu svog brata Petra.

Nakon svog susreta povratiše se oba brata k ribarenju, dok ih jednog dana izričito nije pozvao Isus ovim riječima: Dodite za mnom, i učiniću vas ribarima ljudi! — A oni ostavivši mreže, pođoše za Isusom.

Predaja nam kaže da je sv. Andrija, primivši Duha Sv., propovijedao evanđelje Skitima, u Rusiji, Traciji i Epiru. Svugdje je propovijedao s velikim uspjehom. Istinitost njegovih riječi potvrdiоao je Gospodin čudesima.

U grčkom gradu Patrasu obratio je na Kristovu vjeru sve stanovnike, osim gradskog načelnika Egea.

Jednog dana zabranio je Egea daljnje propovijedanje sv. Andrije. No, Andrija žarom apostola, uza sve zabrane, propovijedao je i dalje. Kad je načelnik vidođi da su sve njegove opomene uzaludne bacici ga u tårnicu i osudi na smrť kriza.

Ugledavši Andrija križ, na kojem je morao biti razapet, ovako ga je pozdravio: »Dobri križu, koji si ljepotu dobio od uđa Gospodnjih, dugo željeni, žarko ljubljeni, bez preštanka traženi, i napokon moj duši pripravljeni, uzmi me od ljudi i povrati me Učitelju mojemu, da me preko tebe primi, koji me preko tebe otkupio.«

Nakon ovih riječi raspunu ga na križ, na kojem je dva dana višio živ, i bez preštanka propovijedao vjeru Isusovu.

Život Šibenika

Društvo Hrvatskih katoličkih muževa u Šibeniku izabralo je na sijelu od 16. XI. o. g. slijedeću upravu: Predsjednik Gospodnetić Vinko; podpredsjednik Žmikić Radoslav; tajnik Gabela Marčo; blagajnik Gulin Joso. Za nadzorni odbor: gg. Ricci Joso, Pavić Dimitar i Štarešina Petar. Za vijećnike: gg. Borković Gaspar i Dešpot Božo. A za časni sud: gg. Mirković Ivan i Bulengi Valentin. Na istoj se sjednici odlučilo, da će mještečno sijelo biti redovito svaku prvu nedjelju u mjesecu u 3 sata popodne u Kat. Domu. To vrijedi za sve članove, jer se neće slati posebni pozivi za sastanak.

U prošlu nedjelju šibenski Križari — odio naraštaj — proslavili su 25 god. odluke Pape Pija X o ranoj Pričesti djece. Uvečer je bila akademija u »Katal. Domu« Akademija je uspjela. Posjet dobar. Osobito bilo je mnogo roditelja, koji su s ponosom gledali prvi nastup svojih mališa. U prvom dijelu akademije pobrao je aplauz Mali Križar D. Aras s krasnim prošlovom. Upravo lijepo pjevalo je solo — Mali Križar T. Malenica. U drugom dijelu akademije s uspjehom odigraše Križari — naraštaci — euh. tragediju »Tarsicij.«

Stigla prva posiljka za pomoć pasivnih krajeva. 18. o. m. stigla su 2 vagona hrane. Jedan će biti razdijeljen u šib. općini, a drugi ostalima. Ova pomoć

dijeliće se u vidu nadnica. Nesposobnim dijeliće se badava. Skoro će se formirati jedan odbor, koji će voditi brigu o pravilnoj raspodjeli.

Devetnica Bl. Gospa Bezgr. Začeća. Počinje u petak 29 ov. mj. u katedrali. — U 5. navečer.

Program akademije u proslavi 100 godišnjice »Lijepa Naša«: 1) Živa slika, 2) Proslov — govori B. Dubilić, 3) »Domovini« (Zajc) pjeva solo vlč. Krlić, uz pratnju klavira, 4) »Na vojsku« svira tamburaški zbor, 5) »Petar Svačić historijska tragedija u 5 činova. Za ovaj komad naručena su odijela od zagreb. garderobijera g. Kichla.

Milodari »Katoličkoj Karitas«. Da počaste uspomenu pk. Josipa Delfin Trafika »Karitas« i don Ante Radić po Din 10. — Odbor najljepše blagodari.

U fond našega lista darovali su: Don Rudolf Pian i Trafika »Karitas« po Din 50; don Ante Letinić Din 35; don Jerko Jurin Din 20; don Joso Felicinović, don Ivo Grgurev i sveć Ignacij Obrstar (Turke) po Din 10. — Uprava harno zahvaljuje.

ZIMSKE KAPUTE, odjela, posebne jakete, hlače i košulje kupiti ćete najjeftinije u trgovini KRAJŠEK u Šibeniku. Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić).

Križarske vijesti

Nova Križarska bratstva osnovana su u: Novoj Kapeli i Peterancu oboje okružje Zagreb.

Novi Krajevni odbor Križ. organizacije osnovan je u Sisku za područje kraja oko Siska, Petrinje i Sunje.

Tečajevi. Krajevni odbor Križ. organizacije u Zlataru priređuje tečaj za društva svoga područja 5., 6. i 8. prosinca. Tečaj će se držati u Zlataru, a vodit će ga izaslanik V. K. B. — Križarsko bratstvo u Novigradu Podravskom priređuje tečaj 27., 28. i 29. XII. o. g. — Veliki tečaj u Zagrebu drži se od 29. XII. o. g. do 5. siječnja 1936. — Duhovne vježbe počet će u nedjelju 29. XII. uvečer a nakon duhovnih vježba je tečaj. Prijave treba slati na V. K. B. Cijela opskrba stoji za cijelo vrijeme duh. vježba i tečaja Din 100.

Posjeti i predavanja. Izaslanici V. K. B. održali su u nedjelju 17. XI. posjeti i predavanja u ovi mmjestima: U Sisku (Dr. Protulipac), u Reki (F. Grgić), u Koprivnici (Dr. Cicak).

Sudjelovanje na proslavi 1050-godišnjice smrti sv. Metodija. Zagrebački Križari sudjelovat će na proslavi 1050-godišnjice smrti sv. Metodija u Zagrebu na ovinim dijelovima proslave: U subotu 23. XI. sastaju su svi Križari u dvorištu kod oo. Isusovaca u 7.30 sati uvečer, odakle se kreće u bakljadu u 8 sati uvečer. Sudjeluju sa glazbama i zastavama, bez Malih Križara. U nedjelju 24. XI. sastaju se zagrebački Križari u 8 sati ujutro u dvorištu oo. Isusovaca, odakle se kreće u Stolnu crkvu na sv. Miju. Sudjeluje se zastava, glazbama i Malim Križarima.

Najavljenje svečanosti. Križarsko Bratstvo u Carevdaru priređuje 4. prosinca na blagdan župskog zaštitnika posvetu svoje zastave i Križarski dan. Križarski kalendar izšao je i u ljevom uvezu stoji Din. 6. — a broširan Din. 3. — Naručuje se kod Uprave Nedjelje, Zagreb, Palmotićeva 3.

Križarska Straža za mjesec studeni izlazi ovih dana iz štampe. —

Što drugi pišu

MINISTAR O KATOLIČKOJ CRKVI

Već smo jednom pisali da je ugledni nizozemski ministar Marchant prešao iz protestantske u katoličku Crkvu. Kad su radi njegovog obraćenja mnogi napadali, napisao je brošuru: »Moja obrana«. U njoj se on ovako branio:

»... Nitko mi u Nizozemskoj ne bi zamjerio niti prigovorio, da sam pošao stopama Rosenberga Hitlera, da sam pristao uz Krišnamurija, odnosno da sam postao Budistom ili ortodoksnim protestantom, sve sam to mogao i učiniti i postati: svima bi bilo svejedno, nitko ne bi radi takovih mojih koraka niti usta otvorio niti riječ negodovanja izustio tek ... katolikom nisam smjeo postati...!«

Kao ministar imao sam prilike doći mnogo i mnogo puta u doticaj s katolicima i katoličkim životom. upoznao sam katoličku nauku i katolički život. Počeo sam proučavati nauk katoličke Crkve i uživljavati se u život katolika. Tko prouči i shvati Evandelje kao riječ Božju, tko se zadubi u evanđeoske istine i tko prouči cijelu zgradu katoličke nauke, sagradenu na evanđeoskim istinama, taj mora doći do konačnog uvjerenja, da cijela nauka katoličke Crkve nužno proizlazi iz evanđeoske istine. U toj nauci katoličke Crkve našao sam onu Istinu, koju sa mokro cijeli moj život tražio. U katoličkoj sam Crkvi našao konačno opću — dakle katoličku — Crkvu, osnovanu po samom Bogu u Isusu Kristu!

... Priznajem, da sam se dugo vremena borio sa svojom savjesti, da li ću preći u katoličku Crkvu ili ne! Još ju nijesam dobro poznavao. Držao sam kao slobodan čovjek, da pristupim u Crkvu, sa takovim auktoritetom kao što je papinstvo, podvrgavam se dragovoljno ropstvu! Tada nisam znao ono, što danas znam, da u katoličkoj Crkvi od roba postajem istom slobodan. Tu slobodu želim od srca cijelog svome dragom narodu!!!«

BOJE NAS SE!

Poznati ruski komunistički književnik Ilija Echrenburg upozoruje u komunističkom listu »Izvestija«, koji izlazi u Moskvi, na život i jakost katoličke Crkve. Piše:

»... Katolicizam se diže i postaje dnevno sve jači. Od riječi prelazi na dječilo. Postaje borbeniji više, no što je ikada do danas bio. Organizira omladinu i mušku i žensku, zalazi sa svojim organizacijama na selo, u grad, tvornice, obrtne poduzeće i trgovine, u škole i u domove, na igrašta, u kazalište, u koncertne dvorane i na kupališta. Nepregledna vojska borbenog katolicizma vježba se za odlučnu bitku s nama. Lako nam je bilo dok je ova vojska protiv marxističke pobijeli ustajala samo s molitvom. Sada je, međutim, ta vojska počela napredovati i postaje svjesnom, da je borba čelom o čelo neminovna. U borbu ulaze pojedinci kao borbeni govornici, ulazi silna štampa, predstave, preražne prirede... tu sada uz riječi... djela. Zar ćemo lako preći preko svoga tega. Oni su rodoljubi. Kao takovi imaju pristup u sve narodne krugove. Zašto da i mi ne dolazimo kao rodoljubi među njih? Zašto da naši drugovi ne dolaze kao rodoljubi u gradanske krug